

אוכל. וְדֹוד מִלְּפָא הַזֶּה אָמֵר, (תהלים כט) תַּעֲרֵךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן גָּגֶד צָרֵרִי, וְדֹא אִיהוּ אֶתפְּדָרוֹתָא דְּפָתָרָא בְּהַהְוָא עַלְמָא, דְּהָא בְּדַין אִיהוּ עַדְוָנָא זְכַסּוּפָא, דְּגַשְׁמַתָּא אֶתְהָנִי בְּהַזָּה, בְּעַלְמָא דְּאָתֵי.

ובְּכִי פָּתָרָא אֵית לֹזַן לְגַשְׁמַתָּין בְּהַהְוָא עַלְמָא. אַין. דְּהָא מִזְוְנָא וְסִפּוֹקָא דְּעַדְוָנָא, אֲכַלֵּי בְּהַהְוָא עַלְמָא, בְּגַזְוָנָא דְּמַלְאָכִי עַלְאֵי אֲכַלֵּי. וּכִי מַלְאָכִי עַלְאֵי אֲכַלֵּי. אַין. בְּגַזְוָנָא דְּלַהְזָן אֲכַלֵּוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא. וְהַהְוָא מִזְוְנָא, רְזֵא אִיהוּ לְטַלָּא, דְּגַנְגִיד זְאַתְמַשֵּׁךְ מַעַילָּא, מְרַזֵּא דְּעַלְמָא דְּאָתֵי, זְאַתְמַשֵּׁךְ מִזְוְנָא דְּגַהְירָוּ מִשֵּׁה רְבּוֹת קָדְשָׁא, זְגַשְׁמַתָּהָזָן דְּצִדְיקִיא אַתְזָנוּ מַתְפָּנוּ בְּגַנְתָּא דְּעַדְן, זְאַתְהָנוּ תְפָנוּ. דְּהָא תְפָנוּ גַשְׁמַתָּהָזָן דְּצִדְיקִיא, מַתְלַבְשָׁוּ בְּגַנְתָּא דְּעַדְן דְּלַתְתָּא, בְּגַזְוָנָא דְּהָא עַלְמָא.

לשון הקורש

שְׁנָאָמֵר (שמואל-ב ט) בַּי עַל שְׁלֹחַן הַמֶּלֶךְ תִּמְיד הַוָּא אֲכֵל. וְדֹוד הַמֶּלֶךְ הַיָּה אֹמֵר, בְּנָן. בְּמוֹתָם אֲכֵלְוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר. וְאוֹתוֹ מִזְוְן סֻוד הַוָּא לְטַל שְׁשֹׁועַ וְגַנְשֵׁךְ מִמְעַלָּה מִפְּזָד הַעוֹלָם הַבָּא, וְהַוָּא מִזְוְן שֶׁל אָזְרָן שְׁפָנוּ מִשְׁתָּחַת קָדְשָׁא, זְגַשְׁמָות הַצִּדְיקִים נְזָנוֹת מִשְׁם בְּנֵן עַדְן וְגַהְנוֹת שֵׁם, שְׁהָרִי שֵׁם נְשָׁמוֹת הַצִּדְיקִים מַתְלַבְשָׁוּת בְּנֵן עַדְן שֶׁל מְתָה בְּמוֹ שְׁהָעָלָם הַזָּה.

שְׁנָאָמֵר (שמואל-ב ט) בַּי עַל שְׁלֹחַן הַמֶּלֶךְ תִּמְיד הַוָּא אֲכֵל. וְדֹוד הַמֶּלֶךְ הַיָּה אֹמֵר, בְּנָן. שְׁלֹחַן גָּגֶד צָרֵרִי, וְזָהָר לִפְנֵי שְׁלֹחַן גָּגֶד צָרֵרִי, וְזָהָר עֲרִיבַת הַשְּׁלֹחַן בְּאוֹתוֹ עַולָּם, שְׁהָרִי אוֹ הוּא עַדְן וְתִשְׁוֹקָה שְׁהַגְּשָׁמָה נְגַהְנִית בְּהַמְּעָולָם הַבָּא.

ובְּכִי שְׁלֹחַן יִשְׁלַׁשְׁ לְגַשְׁמָות בְּאוֹתוֹ עַולָּם? בְּנָן. שְׁהָרִי מִזְוְן וְסִפּוֹק וְעַדְן אֲכַלִּים בְּאוֹתוֹ עַולָּם בְּמוֹ שְׁאֲוָקְלִים מַלְאָכִים

וּבְשַׁבָּתִי ובזמני, מתרפשתאן, וסלקין למחמי ביקרא דמאייהון, ולאתענדנא בעדונא עלאה קדרקה יאות, דכתיב, (ישעה ס) זהה מידי חדש בחדרשו ומידי שבת בשפטו יבא כל בשר להשתתחות לפני אמר יי'. וכי כל בשר יהתי, לאו חבי היה ליה למכתב, אלא כל רוח או כל נשמה, מהו כל בשר.

אֵלֹא קָדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא עֲבָד לֵיה לְבָרֶנֶשׁ בְּהָאֵי עַלְמָא, בגונא דיקרא דבבוד עלאה לעילא. ההוא כבוד עלאה, איהו רוח לרוח, ונשמה לנטמה, (דף קג"ז ע"א) עד דמטי לחדר אטר לחתטא דאקרי גות, ובهائي עילן חד רוח דמקורה רחויים, דאקרי כל, בדא איהו כל טובא, וכל מזונא, וכל ספוקא, דההוא גות.

לשון הקידוש

ובשבותות ובזמנים מתרפשים וועלם **אֵלֹא נִקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָשָׂה אֶת הָדָרִים** לראות בכבוד רבונם ולהתען בעדונן עליאו בראוי, שכחוב (ישעה ס) זהה מידי חדש בחדרשו ומידי שבת בשפטו יבוא כל בשר להשתתחות לפני אמר יה. וכי כל בשר גבנשת רוח אחת של מקור גות, ובזה גבנשת כל רוח יבוא לא בך היה לו לכתב, אלא כל רוח או כל נשמה. מהו כל אוטו הגות. בשר?

וְרֹא דא, (קהלת ה) **וַיִּתְرֹזֶן אָרֶץ בְּכָל הַיָּא** (ס"א מאי בכל הייא) **הָאֵי בֶּל אֲיוֹהוּ רֹזֶחַ לְהַזְאָ גּוֹפָה**, **כְּגַזְוָנָא דָא בָּר נְשָׁ בְּהָאֵי עַלְמָא**, **אֲיוֹהוּ גּוֹפָה**, **וְרֹזֶחַ דְּשַׁלְטָא בִּיה**, **כְּגַזְוָנָא דְּהַהְזָא רֹזֶחַ עַלְאָה**, (ס"א דשלטא על גופא דאקרי כל) **דְּאָקָרִי בָּל**, **דְּשַׁלְטָת עַל גּוֹפָא לְעַילָּא**, **וְדָא הוּא דְּאָקָרִי בָּל בְּשָׁר**, **וְעַל דָּא בְּתִיב**, יבא **כָּל בְּשָׁר לְהַשְׁתַּחַווֹת לְפָנֵי אָמֵר יְיָ**. **עַל הַהְזָא עַדְזָנָא בְּתִיב**, (ישעה סד) **עַין לֹא רָאְתָה אֱלֹהִים זוֹלְתָה יְעַשָּׂה לְמַחְבָּה לוֹ**.

חדו' חבריא בארכא. כד מטו לגז טורא חד אמר רב כי חייא להזא טיעא, מה שמה. אמר ליה חנן. אמר ליה קדשא בריך הוא יחנן, יישמע לקולך בשעתא דתctrיך ליה. אמר רב יוסף, וקדאי הא גטוי שמשא, וחייב בתר טורא דא, אית כפר חד על שמה, דאקרי כפר חנן, גבית

 לשון הקודש

ומוד זה - (קהלת ה) **וַיִּתְרֹזֶן אָרֶץ בְּכָל הַזָּא** אמר ה'. על אותו עדין בתוב, (ישעה סד) מהו בכל הייא) **הָבֵל הַזָּה הָאָרוֹן** רוח **לְאוֹתוֹ גּוֹפָה**. במו זה אדם בעולם הוה

הוא גוף, ורוח **שְׁשׁוֹלְטָת בּוּ**, במו אותה רוח עליונה (ששולטת על הגוף שנקרה כל הר אחר, אמר רב כי חייא לאותו סוחר, מה שמה? אמר לו, חנן. אמר לו, שנקרה כל, **שְׁשׁוֹלְטָת עַל הַגּוֹפָה** למעלה, והוא שנקרה כל בשר, ועל זה הקדוש ברוך הוא יחנן וישמע לקולך בתוב יבוא כל בשר להשתחוות לפניו

תפָנוּ בְגַיִן יִקְרָא דְשֵׁמֶךְ. פֶד מְטוֹ לְהַתָּם, עַלְוֹ לְבִית אֲוֹשֵׁפְיוֹיִהוּ, וִסְדָרוּ קְמִינֵיכוּ פָתֹרָא, בְכֶפֶת זִינֵין לְמִיבָל. אָמַר רַבִי חַיִיא, וְדָאי פָתֹרָא דָא, בְגֻוֹנָא דְעַלְמָא דָאָתִי, וְאֵית לֹן לְסַלְקָא הָאֵי פָתֹרָא, וְלֹא עַטְרָא לֵיה בְמַלִין דָאוּרִיַתָא.

פתח רַבִי יוֹסֵי וְאָמַר, (דברים ח) וְאַבְלָת וְשַׁבָּעַת וְבָרְכָת אֶת יְהָיֵךְ עַל הָאָרֶץ הַטוֹבָה אֲשֶר נָתָן לְךָ. אֵי בָאָרְצָא דִישְׁרָאֵל מְבָרְכִינָן, לְבָרְמָאָרְצָא מְגַלֵּן. דָהָא בְגֻוֹנָא דָא לֹא אַצְטְרִיךְ. אֶלָא, קְדָשָׁא בָרִיךְ הוּא כֵד בְרָא עַלְמָא, פְלִיג אָרְעָא, יְשֻׁוָבָא אֵיתָו לְסִטְרָה חַד, וְחַרְבָּא אֵיתָו לְסִטְרָה אַחֲרָא. פְלִיג יְשֻׁוָבָא, וְאַסְתָר עַלְמָא סְתָרְנִיהָ דְנַקְוִידָה חַדָא. וּמְאן אֵיתָו, דָא אָרְעָא קְדִישָׁא, אָרְעָא קְדִישָׁא, אַמְצָעִיתָא דְעַלְמָא. וּבְאַמְצָעִיתָא דָאָרְעָא קְדִישָׁא,

לשון הקוריש

וְנָאֵי בָרִי נָטָה הַשֶּׁמֶשׁ, וּבָנָא אַחֲרֵי הַהָר הַזֶּה יִשְׁכַר אַחֲרֵי עַל שְׂמָה, שְׁנָקְרָא בְפָר הַזֶּה, גְלִילָן שֵׁם בְשִׁבְלֵל בְבּוֹד שְׂמָה. בְשַׁהְגִיעָו לְשֵׁם נְבָנָסָו לְבִית מְאַרְתִּיחָם, וִסְדָרוּ לְפָנֵיהם שְׁלִיחָן בְכֶפֶת מִגְינִים לְאַכְלָה. אָמַר רַבִי חַיִיא, וְנָאֵי שְׁלִיחָן וְהַמְעָלוֹת בְמַוְהֻלָם הַבָּא, וַיֵּשׁ לְנוּ לְהַעֲלוֹת שְׁלִיחָן וְהַלְעָטוֹר בְדָבְרֵי תּוֹרָה. **פתח** רַבִי יוֹסֵי וְאָמַר, (דברים ח) וְאַבְלָת

איהו ירושלים. אַמְצָעִיתָא דִירֹשֶׁלֶם אֵיתָהו בֵית קָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים, וְכֹל טִיבוֹ וְכֹל מִזְוְגָא דְכֹל יִשּׂוּבָא, תִּפְנֵן נְחִית מַלְעִילָא. וְלִית לְךָ אַתָּר בְּכֹל יִשּׂוּבָא דְלֹא אֲתָּעַן מַפְנֵן.

פליג חרבא. ולא אשתחבה חרבא תקיפה בכל עלימא, בר ההוא מדבר, דתברו חיליה ותקפה ישראל ארבעים שנה, כמה דאת אמר (דברים ח) המוליך במדבר הגדל והנורא. בההוא מדבר, שלטא סטרא אחרת, ובעל ברחה איזו ישראל עליה, ותברו חיליה, ארבעין שניין.iae ואישרائيل ישתחוו זבאין באינון ארבעין שניין, היה מתעbara ההוא סטרא אחרת מעלימא, ומדקה ארギזו ליה לקודשא בריך הוא כל אינון זמגין, אתקוף ההוא סטרא אחרת, ונפלוי כלחו תפון תהות רשותיה.

לשון הקודש

מִרכְבֵּי הָעוֹלָם, וּבָאַמְצָעַ הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה הִיא יְרוּשָׁלָם. אַמְצָע יְרוּשָׁלָם הוּא בֵית קָדֵשׁ הַקָּדְשִׁים. וְכֹל הַטוֹב וְכֹל הַפָּטוּן שֶׁל כָל הַיִשׁוּב יוֹרֶד לִשְׁם מַלְמָעָלה, וְאֵין לְךָ מִקּוֹם בְכֹל הַיִשׁוּב שֶׁלֹא נָזֵן מִשְׁם. חילק את החרבה, ולא נמצא מקום רב קשה בכל היעולים פרט לאותו מדבר, ששברו ישראל כהו ותקפו ארבעים

וְאֵי תִּמְאָה וְהֵא מַשֶּׁה דְּסָלֵיק עַל כָּל בְּנֵי עַלְמָא, הַיְד מִית תִּפְנוֹן. לֹאוּ הַכִּי, הֵהָא מַשֶּׁה מִהִימָּנָא לֹא הָהָה בְּרִשׁוֹתְיהָ, אֶלָּא בְּהָר הָעֲבָרִים. מַאי הָעֲבָרִים. פְּלוֹגַתָּא. דְּאַתְּפֵלְנוּ עַלְיָה שְׁלִיטֵין עַלְאַיִן דְּלֻעִילָּא, וְלֹא אַתְּמָסֵר בְּיַדָּא דְּמִמְנָא וְשְׁלִיטָא אַחֲרָא, וְאַשְׁתָּאָר הַכִּי, עַד דְּאַתָּא מַשֶּׁה עַבְדָּא מִהִימָּנָא, וְשְׁלִיטָא עַלְיָה, וְאַתְּקָבָר תִּפְנוֹן, וְלֹא אַתְּעַסֵּק בֵּיה בְּקַבּוֹרְתְּיהָ, בֵּרְךָא בְּרִיךְ הַזָּא בְּלַחְזּוֹן, דְּבָתִּיב, (דברים לד) וַיַּקְבֵּר אָתוֹ בְּנֵי.

וַיַּקְבֵּר אָתוֹ, מָאן. הַהְזָא דְּבָתִּיב בֵּיה בְּאַרְחָ סְתִּים, (שמות כד) וְאֶל מַשֶּׁה אָמֵר, וְלֹא בְּתִיב מָאן אֵיהוּ. וַיַּקְרֵא אֶל מַשֶּׁה, וְלֹא בְּתִיב מָאן אֵיהוּ. אָוֹת הַכָּא וַיַּקְבּוֹר אָתוֹ, וְלֹא בְּתִיב מָאן אֵיהוּ, אֶלָּא וְדֹאי הָאֵי אַתָּר יְדִיעָא אֵיהוּ לְגַבְיוֹ חֶבְרִיא. וְעַל דָּא,

לשון הקידוש

התפקיד אותו הצד האחד, ונפלטו כלם הנקראים הנאמנים ושלט עלייו, ונקבע שם, ולא התעסק בקבורתו - רק קדוש ברוך הוא לבדו, שבתובו (שם לד) ויקבר אותו בני. ואם תאמר, ונחרי משה שעלה על כל שהריו משה הנאמן לא היה בראשותיו אלא בהר העברים. מה זה העברים? מחלוקת. שנחקלקו עלייו שליטים עליונים שלמעלה, ולא נמסר בידם ממנה ושליט אחר, ונשאר בה, עד שבעה משה העבד

בזהו טורא לא שליט עלייה, בר משה בלהודוי, ואיהו אתקבר תפון. ובגין למגבע לבל דריין אחרניין דעלמא, דאיינון מתי מדבר יקומון, ההוא רעיא דלהון אשרי ליה בגנוויהו, למהו בלהו באתערותא דקיימה לעלמא דאתוי.

ואי תימא, אי הבי דההוא מדבר איהו תקפה דסטרה אחרא, היך פקיד קדשא בריך הוא, על ההוא שער, לשדרא ליה לזרא אחרא, דאקרי עוזול, הוה לוֹן (דף קנ"ז ע"ב) לשדרא ליה לההוא טורא דאולי ישראאל במדבר באיה. אלא, כיון דהא אולו באיה ישראאל ארבעין שניין, הוא אתבר תקפה. ותקפה אתתקוף באתר דלא עבר באיה גבר תפון לעלמיין, ובזהוא טורא, הוא הוה דיזיריהון דישראל תפון ארבעין שניין.

לשון הקידש

ברוך הוא על אותו שער לשלוּחו להר הוא לחברים. ולבן באותו הר לא שלט עלייו – רק משה לבדו, והוא נCKER שם. ובשביל להודיע לבל הזרות האחרים של העולים שאوتם מתי מדבר זקומו, אותו הרועה שליהם השרה בתוכם, להיות כלם בהתעוררות העמידה לעולם הבא.

של ישראל שם ארבעים שניים.

וזם תאמיר, אם בך שאותו מדבר הוא תקף ובמ' הצד האחר, איך צונה הקירוש

אָבָל בְּהַאי שָׁעֵיר, הַהְיוֹא אֶתֶּר אִידּוֹ טְנָרָא
תְּקִיפָּא עַלְּאָה, וְתַחֲוֹת עַמְקָא דְּהַהְיוֹא
טְנָרָא, דְּבָר נְשׁ לֹא (ס"א לֹא יָכֵיל לְמַיְעֵל תְּפָנוֹ) עַיִל תְּפָנוֹ
אִידּוֹ שְׁלִיט יְתִיר לְמַיְבֵל טְרֵפִיה, בְּגַיּוֹן דִּיְתַעֲבָר
מַעֲלִיְהוֹ דִּיְשְׂרָאֵל, וְלֹא יְשַׁתְּבַח בְּהַזּוֹן מַקְטְּרָגָא
עַלְּיָהוֹ בִּישׁוּבָא.

שׁוֹלְטָנוֹתִיה דְּרוֹזָא דְּמַהְיָמָנוֹתָא, גַּו אַמְצָעִיתָא
דְּגַנְקֹדָה דְּבָל (עַלְמָא) אַרְעָא קְדִישָׁא,
בְּבִי קְדָשָׁה הַקָּדְשִׁים. וְאָפָע עַל גַּב דְּהַשְׁתָּא לֹאו אִידּוֹ
בְּקִיּוֹמָא, בְּזֻכּוֹתִיהָ בֶּל עַלְמָא אַתְּזָן, וְמוֹזָגָא וְסְפּוֹקָא
מַתְּפָנוֹ נְפָקָא לְכָלָא, בֶּל אֶתֶּר סְטָרָא דִּיְשׁוּבָא.
וּבְגַיּוֹן בְּזָה, אָפָע עַל גַּב דִּיְשְׂרָאֵל הַשְׁתָּא לְבָר מַאֲרָעָא
קְדִישָׁא, עַם כֶּל דָא מַחְיָלָא וְזֻכּוֹתָא דְּאַרְעָא,
אַשְׁתְּבַח מְזָוָגָא וְסְפּוֹקָא לְכָל עַלְמָא. וְעַל דָא בְּתִיב
(דברים ח) וּבְרִכָּתָה אַת יְיָ אֱלֹהֵיךְ עַל הָאָרֶץ הַטוֹּבה

לשון הקודש

אָבָל בְּשָׁעֵיר הַזָּה, אַזְהָוּ מִקּוֹם הוּא סְלֻעָה בְּבִית קְדָשָׁה, וְאָפָע עַל גַּב
חַזְקָק עַלְיָזָן, וְתַחֲתָה עַמְקָק אַזְהָוּ סְלֻעָה,
שְׁעַבְשָׁו אִינוֹ בְּקִיּוֹם, בְּזֻכּוֹתָו נְזָן בֶּל
שְׁאִישׁ לֹא (איו יָכֵל להַגְּנָס לְשָׁם) נְבָנָס שָׁם,
הָוָא שְׁוֹלָט יוֹתֵר לְאַכְל טְרֵפָה, כְּדִי
שְׁיַעַבָּר מַעַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִמְצָא לְהָמָם
מַקְטְּרָגָן עַלְיָהָם בְּיִשּׁוּב.

שְׁלַטְנוֹגָן שֶׁל סְזָד הַאמְנָה תֹּזֶה מְרָבוֹ
הַגְּנָדרָה שֶׁל בֶּל (הַעוֹלָם) הָאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה

אשר נתן לך. על הארץ הטובה ודרαι, דהא בגינה מזונא וספוקא אשתבה בעלה.

מן דאתען על פתוּרִיה ומתקעג באינון מיכלין, אית ליה לארכרא ולדאָנא על קדשה דארעא קדיישא, ועל היילא דמלבא דקא אתחריב. יגין ההוא עציבו דאייה קא מתקעכ עלי פתוּרִיה, בההוא חרדוה ומשתיא דתפּון, קדשא בריך הוּא חשיב עלייה באלו בנה ביתיה, ובנה כל אינון חרבי דבי מקדשא, זאה חולקיה.

כום של ברכה, לא הוּא אלא בתלתא. בגין דהא מרוזא דתלת אbehon קא מתברכא, ועל דא לא אצטריד כום אלא בתלתא. כום של ברכה אצטריד למיחב ליה בימינא ובסמאלא, וילקבלא ליה בין תרוויהו, בגין דאיתיה בין ימינא

לשון הקודש

הארץ הטבה אשר נתן לך. על הארץ הטבה ודרαι, שהרי בשכלה נמצא מון וספוק לעולם.

כום של ברכה איןו אלא בשלשה, משום שתרי מסוד של שלשות האבות מתברך, ועל זה לא צrisk כום אלא בשלשה. כום של ברכה צrisk לחתה אותה בימין ובסמאל וילקבלת בין שניהם, משום שנטנת בין ימין ושמאל.

מי שפתח ענן על שלחנו ומתקעג באוֹתם מאכלים, יש לו להזכיר ולראג על קדשת הארץ הקדושה ועל הייל המליך שחרב. ובשביל אותו עצב שהוא מתקעב על שלחנו באotta שמה ומשתה של שב, הקדוש ברוך הוא

ושםאלָא. ולבתְרַ יִשְׂתַּבְקֵךְ לֵיה בַּיְמִינָא, דָהָא
מִתְפָּנוּ אֶתְבְּרַכָּא.

עשרה דברים נאמרו בכום של ברכה, ובלחו הוא
פְּרִקָּא יִאֲוֹת, בְּגִין דְּתַקְוִינִי כּוֹם של ברכה
עשרה אִינְזָן, וְהָא אָזְקָמָה חֶבְרִיא. כּוֹם של ברכה
אַצְטְּרִיךְ לְאַשְׁגָּחָא בֵּיה בַּעֲיִנָּא, בְּגִין דְּכַתִּיב, (דברים יא)
עִינִי יְיָ אֱלֹהִיךְ בָּה, וְלֹא אַצְטְּרִיךְ לְאַתְנֵשִׁי מַעֲיִנָּא,
אֶלָּא לְאַשְׁגָּחָא בֵּיה.

כּוֹם של ברכה, אֶתְבְּרַךְ בְּהַהְיוֹא בְּרַכְתָּא, דָקָא
מִבְרַךְ בָּר נְשׁ עַלְיהָ לְקַיְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
בְּגִין (פה) דָאִיהוּ רֹא דְמִהִימְנוֹתָא, וְאַצְטְּרִיךְ לְגַטְרָא
לֵיה בְּגַטִּירָא עַלְאהָ, בְּמַאן דָאִיהוּ חַשְׁיבָוֹתָא
דְמַלְבָּא, דָהָא בְּגִינִיה, אֶתְבְּרַךְ פְּטוּרִיה, בְּשַׁעַתָּא
דְּבַרְכָתְ מְזוֹגָא, דָהַהְיוֹא בָּר נְשׁ מִבְרַךְ.

לשון הקודש

בו.

כּוֹם של ברכה מִתְבְּרַךְ בְּאוֹתָה בְּרַכָּה
שְׁמַבְרַךְ הָאָדָם אֶת הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
מִשּׁוּם (פה) שָׁהָוָא סֹוד הַאֲמֹנוֹת, וְאַרְיךְ
לְשִׁמְרוּ בְּשִׁמְירָה עַלְיוֹנָה, בְּמַיְ שָׁהָוָא
חַשְׁיבָות הַמֶּלֶךְ, שָׁהָרִי בְּשִׁבְלוּ נִתְבְּרַךְ
שְׁלַחַנוּ בְּשֻׁעַת בְּרַבָּת הַמּוֹן שָׁאֹתוֹ אָדָם
מִבְרָךְ.

אחר כֵּד יִשְׂאִיר אֹוֹתָה בִּימֵין, שָׁהָרִי
מִשּׁם מִתְבְּרַךְ.
עשרה דברים נאמרו בכום של ברכה,
וכולם הם פְּרָאֵי, מִשּׁוּם שְׁתַקְוִינִי כּוֹם של
ברכה הם עשרה, והרי פְּרִישָׁוּת הַחֶבְרִים.
כּוֹם של ברכה אַרְיךְ לְהַשְׁגִּיחָה בו בעין,
מִשּׁוּם שְׁבָתּוֹב (שם יא) עִינִי הָאֱלֹהִיךְ בָּה,
וְלֹא אַרְיךְ לְהַשְׁבִּח מְהֻעִין, אֶלָּא לְהַשְׁגִּיחָה

פָתֹורִיה אַצְטְרִיךְ דֶלֶא יְהָא בְּרִיקְנִיא, דֶהָא לֵית
בְּרִכְתָּא מִשְׁתְּבָחָא עַל פָתֹרָא רִיקְנִיא,
כִמָה דָאָקְמוּה, דְבָתִיב, (מלכים ב ד) הָגִידִי לֵי מָה יִשְׁ
לְךָ בְּבֵית וָגוֹן. וַעֲלָדָא פָתֹרָא לֹא אַצְטְרִיךְ
לְאַתְּחֹזָה בְּרִיקְנִיא, דֶהָא בְּרִכְאָן עַלְבָאַין לֹא
שְׁרִין, אַלְא בְּאַתְּרָ שְׁלִים. וַרְזָא דָא (שמות לא) וּבְלִיב
כָל חַכְםָ לִבְנָתָי חַכְמָה, וְבָתִיב (דניאל ס) יִהְבֶ
חַכְמָתָא לְחַכְמִין. וַעֲלָדָא דָגָא שְׁלַחַן דָלְחָם
הַפְּנִים, דְבָתִיב, (שמות כה) וַנְתָתָ עַל הַשְּׁלַחַן לְחָם
פָנִים לְפָנִי תְמִיד.

רעד מהימנא

תְּנָאִין וְאַמְוֹרָאִין אַתְּבָנָשׂו בְּלָבוֹ, דֶהָא קָא מְטוֹ
שְׁעַתָּא, לְתְקָנָא בֵיהַ מְאַנִי מְלָפָא, (ס"א
לאונָהָרָא ולאתְקָנָא) לְאַנְהָרָא לְאַתְּתְקָנָא קְמִיה, דְאִינּוֹן;
מְשֻׁבָּנָא, מְנַרְתָּא, פָתֹרָא, מְדִבְחָא, בְּיוֹר, וּבָנו, אַרְזָן,

לשון הקודש

צְרִיךְ שְׁלַחַנוּ לֹא יְהִי רִיקָם, שְׁהָרִי לְחַכְמִים. וַעֲלָסָוד וְהַשְּׁלַחַן שֶׁל לְחָם
אַיִן בְּרִכָה מְצִיחָה עַל שְׁלַחַן רִיקָם, בְּמוֹ
שְׁבָאַרוּה, שְׁבָתוֹב (מלכים-ב) הָגִידִי לֵי מָה
יִשְׁ לְךָ בְּבֵית וָגוֹן. וְלֹכְנוּ שְׁלַחַן לֹא צְרִיךְ
לְהַרְאֹות רִיקָם, שְׁהָרִי הַבְּרִכּוֹת
הַעֲלִיוֹנוֹת לֹא שְׁוֹרוֹת אַלְא בְּמִקּוּם שְׁלָם.
וְסָוד וָה - וּבְלִיב בָּל חַכְםָ לִבְנָתָי
חַכְמָה, וְבָתוֹב (דניאל ס) נוֹתֵן חַכְמָה
לְפָנִינוּ, שְׁהָן מְשֻׁבָּן, מְנוֹרָה, שְׁלַחַן,

ובפּוֹרָת, וּכְרוֹבִים, וּכְלָא בְּשֶׁקֵּל. וּבְגַיּוֹן דָּא מְנִי
לִיְשָׂרַאל, זֶה יְתַנוּ.

קָם תְּנָא חֲדָא וְאָמֵר, (וְאָי) רַעִיא מַהְיִמְנָא וְהָאִ
חָכִי הַזָּא, וְלֹךְ מְנִי לְמַעַבְדָּ בְּלָהּ, חֲדָא הוּא
דְּבַתִּיב, וְעַשִּׁית מְנוֹרָת. וְעַשִּׁית שְׁלַחְנָן. וְחָכִי בְּכָלָא,
וְרָאָה וְעָשָׂה, וּמְפָלָא לֹא אַתְקַשֵּׁי לְדָהּ לְמַעַבְדָּ, אֶלָּא
תִּלְתָּ מַלְיָן דִּרְשִׁימִין בְּאַתְוּן דִּשְׁמָךְ, מְנוֹרָה,
שְׁקָלִים, ה"חֲדָשׁ. אָמָאי אַתְקַשֵּׁי לְדָהּ.

אָמֵר לִיה, סָבָא סָבָא, אַתְוּן מִפְיקִין (דף קג' ז ע"א)
קַיְשִׁיא דָא דְאַתְקַשֵּׁי לִי, מִן מַקְשָׁה תִּיעַשָּׂה
הַמְנוֹרָה. וְהָאִי מְאָנָא דְקֹידְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, אִיחִי
שְׁכִינַתָּא, דְאִיחִי מְאָנָא לְשִׁמְשָׁא לְבָעָלה, אִיחִי
מְנֻרָּתָא דִילִיה, דְאַתְמָר בִּיה, (תהלים קיט) שְׁבָע בַּיּוֹם
הַלְּלִתִּיה, דְאִינּוֹן: הַגְּדוּלָה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפִאָרָת,
וְהַגְּצָחָה, וְהַהּוֹד, יִסּוֹד, וּמְלֻכּוֹת. שְׁבָע בְּלִילָא.

לשון הקודש

מִזְבֵּח, בַּיּוֹר וּבְנָנוֹ, אָרוֹן וּבְפּוֹרָת וּכְרוֹבִים. דְּבָרִים רְשׁוּמִים בָּאוֹתִיות שְׁמָךְ: מְנוֹרָה,
וְחָבֵל בְּשֶׁקֵּל. וּמְשּׁוּם בְּדָ צְוָה אֶת
יִשְׂרָאֵל, זֶה יְתַנוּ.

עַמְּדָה תְּנָא אֶחָד וְאָמֵר, רֹוּחַ הַגְּאָמָן,
וְרָאִי בְּדָ הוּא, וְאַוְתָּךְ צְוָה לְעַשּׂוֹת אֶת
בָּלָם, וְהוּ שְׁבָתוֹב וְעַשִּׁית מְנוֹרָת. וְעַשִּׁית
שְׁלַחְנָן. וְכָךְ בְּחָבֵל, וְרָאָה וְעָשָׂה, וּמְחָבֵל
לֹא הַתְקַשֵּׁה לְדָהּ לְעַשּׂוֹת אֶלָּא שְׁלַשָּׁה
(תהלים קיט) שְׁבָע בַּיּוֹם הַלְּלִתִּיה, שְׁלַשָּׁה

מִשְׁבֵּעַ דָּרְגֵינוֹ אֶלְיוֹן, שְׁלֹשָׁת קְנִי מִנוֹרָה מִצְדָּה
הַאֲחָدر, גּוֹפָא וַתְּרִין דָּרוֹזְעִי דְּמָלְבָא. אִיהוּ
גַּר מִצְוָה, לְאַנְהָרָא בְּהֻזּוֹן. וְשְׁלֹשָׁה קְנִי מִנוֹרָה
מִצְדָּה הַשְׁגִּית, אַינְנוּ תְּרִין שְׂוֹקִין, וּבְרִית. וְאִיהוּ גַּר
מַעֲרְבִּית, לְאַנְהָרָא בְּהֻזּוֹן. מִנְרָתָא דְּמָלְבָא
אַתְּקָרִיאָת, וְאִיהָי גַּר לְאַנְהָרָא בֵּיהֶה גַּר מִצְוָה,
דָּאַתְּמָר בֵּיהֶה (תְּהִלִּים יט) מִצּוֹת יְיָ בָּרָה מִאִירָת עִינִים.

וּמְאן רִישָׁא דְּמִנְרָתָא, בִּינָה הֵ' עַלְאהָ, דָּאִית לְהָ
תִּלְתָּ קְנִין, בְּדִיוֹקְנָא דָא הֵ', תִּלְתָּ זְוִיּוֹן,
דָּאַינְנוּ תִּלְתָּ אַבְהָן. הֵ' תְּגִינָּא, תִּלְתָּ קְנִים תְּגִינִין
בְּדִיוֹקְנָא דָא הֵ', (ס"א תִּלְתָּ זְוִיּוֹן) דָּאַינְנוּ נִצָּחָה הַזָּד יִסּוֹד.
וְמִנְרָתָא דְּאַמְצָעִיתָא בֵּן יְיָ הֵ. עַל שְׁמִימָה אַתְּקָרִ
בִּינָה. אִיהוּ בָּלִיל וְקְנִין לְתִתְּא, בְּחֹשֶׁבּוֹן וְ, בּוֹ
קְנִין דִּילִיה.

לשון הקידוש

מִצּוֹת הֵ' בָּרָה מִאִירָת עִינִים. הַגְּדָלה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפִאָרָת, וְהַנִּצְחָת,
וְהַזָּהָב, יִסּוֹד וּמִלְכּוֹת. בְּשַׁבָּע בְּלָלוֹה.
מִשְׁבֵּעַ הַדְּרָגוֹת הַלְּלוֹי – שְׁלֹשָׁת קְנִי
הַמִּנוֹרָה מִצְדָּה הַאֲחָדר, גּוֹפָא וּשְׁתִי וּרוֹעוֹת
הַמֶּלֶךְ, הוּא גַּר מִצְוָה לְהַאֲיר בָּהֶם.
וְשְׁלֹשָׁת קְנִי הַמִּנוֹרָה מִצְדָּה הַשְׁנִי, הַמָּם
שְׁתִי שְׂוֹקִים וּבְרִית, וְהָוָא גַּר מַעֲרְבִּי
לְהַאֲיר בָּהֶם. מִנוֹרָת הַמֶּלֶךְ נִקְרָאת,
וְהָיָא גַּר לְהַאֲיר בּוֹ גַּר מִצְוָה, שָׁגָאָמֶר בּוֹ
בְּשִׁשָּׁת הַקְנִים שָׁלוֹ.

י' (משלו יב) **אֲשֶׁת חִיל עַטְרָת בָּעֵלָה**, **תֹּגֵא דְּסֶפֶר תּוֹרָה**, **בְּצִוְרָת ז'** מִסְטוֹרָא **דַעַלְמָא דָאָתִי**, **לֹאָאוּ אֵיכְיָי מְאָנָא לְגַבִּיה**, **וְלֹאָוּ מִשְׁמְשָׁא לְגַבִּיה**, **אֶלָּא עַטְרָה עַל רִישִׁיה**. **אֶבְלָל בַּעַלְמָא דִין**, **אֵיכְיָי בְּגֻנוֹנָא דָא**, **הַוְה"י אֵיכְיָו מְאָנָא תְּחֹזִיתָה**, **שְׁמוֹוּשָׁא דִילִיה**, **בְּכָל סְפִירָה דִילִיה**, **בְּכָל אַבָּר דִילִיה**, **בְּכָל מְדָה דִילִיה**.

וּבְגַיּוֹן דָא, י' **דָא**, **לוּזְמַנִּין אֵיכְיָי תְּחֹזִותָה**, **לוּזְמַנִּין עַל רִישִׁיה**, **לוּזְמַנִּין בְּאַמְצָעִיתָה**. **עַל רִישִׁיה יְהֻנוֹה** (תהלים קיח) **אֶבְנָן מְאָסָו הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרָאשׁ פָּנָה**. **וְדָא** (ויקרא כד) **לְהַעֲלוֹת גַּר תְּמִיד**, **דָאֵיכְיָו י' עַל הוּה מִסְטוֹרָא דְמִנְגַּרְתָּא**. **בְּאַמְצָעִיתָה**, **מְחַצִּית הַשְּׂקָל**, **הָדָא הַזָּא דְכִתְיב**, (שמות ל) **זֶה יִתְגּוֹן**, **בְּגֻנוֹנָא דָא הַוְיִ"ה**. **בְּסֹופָא**, **בְּמִשְׁבְּגָנָא**, **בְּגֻנוֹנָא דָא הַוְה"י**, **חַמֵּשׁ אַמּוֹת אַרְךָ**, **מִסְטוֹרָא דָה' עַלְאָה**, **וְחַמֵּשׁ אַמּוֹת**

לשון הקודש

י' **אֲשֶׁת חִיל עַטְרָת בָּעֵלָה** (משלו יט). בתר של ספר תורה בצדורת י' **מִצְדָּשׁ** של ראשו יונז"ה, (תהלים קיח) **אֶבְנָן מְאָסָו** העולם הבא איןנה בלי אילין, ולא מיטמץתו לו אלא עטורה על ראשנו. אבל בעולם זה הוא כמו זה הויה, והוא בלי תחתיו. השמוש שלו בכל ספירה שלו, בכל איבר שלו, בכל מדחה שלו, ומושם זה י' זו לפעםם היא תחתיו,

רְחֵב, מִסְטָרָא דֶה' תַתָּאָה. וְאַמְהָה: ו'. וְחַצֵּי הַאַמְהָה: י'. וּכְלָא אֲתַרְמִיז בָּאת ו'.

וְדֹא אִיהוּ רָזָא, (ישעה מד) אָנִי רָאשׁוֹן וְאָנִי אַחֲרוֹן
וּמִבְלָעְדִי אֵין אֱלֹהִים דָאֲתַרְמִיז בְּהָאֵ שָׁמָא,
יוֹד הַי זַיְזַי הַי וּכְלָל שֵׁם דְשָׁלִיט הַי עַל יִי נוֹקְבָא
אִיהוּ, מִסְטָרָא דְשָׁמָאָלָא. וְאַפְעַל גַב דִמְסְטָרָא
דְאַת יִי אִיהִי בְּרִישָׁא, בְּתַר דְבָתְרִין הַהִיּוֹן אִיהִי
בְּסוֹפָא, בְּגִוְגָא דָא הַי הַי, אַתְהָן לְרוֹב, וּנוֹקְבָא
אִיהִי. אֶלָא יִי עַל הַי (נ"א ו') תָגָא, תָחוֹת הַי, שְׁמוֹשׁ.
כָל שְׁבַן תָחוֹת ו'.

וּבְגַיְן דָלָא עֲבִידָנָא קָצֹוּן וּפְרוֹד בְּיְהוּדָא דְלָעִילָא,
דְכָלָא יְהוּדָא חַד, גַתְקָשָׁה לִי לְמַעַבָּד. (או
תָגָא, או אַמְצָעִי, או שְׁמוֹשָׁא) וּקְיַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִידָע כָל
מְחֻשְׁבָתִין, אָמֵר, בְּתַר דָלָא לְטוֹב אֲתַבְזָוֹן, דָלָא
לְמַעַבָּד קָצֹוּן וּפְרוֹד, (שםות כה) תִיְעַשָּׂה הַמְנָזָרָה,

לשון הקודש

וחמש אמות רחוב מצד דה' הפתחהותה, "הִיא בְּרָאשׁ, אַחֲרָ שְׁבַשְׁנִי הַהִיּוֹן הִיא
וְאַמְהָה ו'. וְחַצֵּי הַאַמְהָה י'". וּהְבָל גְּרָמוּ
בְּסֻפּוֹף, בְּמוֹזָה הַי הַי נְדוֹן לְרֹב, וְהִיא
נְקָבָה. אֶלָא יִי עַל הַי תְהִוָּה בְּפִתְרָה, תָהִת
בָּאוֹת ו'.

ה' – שימוש. כָל שְׁבַן תָהִת ו'.

וּזְהָר סָוד (ישעה מד) אָנִי רָאשׁוֹן וְאָנִי
אַחֲרוֹן וּמִבְלָעְדִי אֵין אֱלֹהִים, שְׁגָרָמוּ
בְשֵׁם הַזָּה יוֹד הַי זַיְזַי הַי, וּכְלָל שֵׁם
שְׁשִׁילַט הַי עַל יִי הַוָּא נְקָבָה מִזְדָּבָשׁ
הַשְּׁמָאָל. וְאַפְעַל גַב שְׁמַעְצָה שֶׁל הָאֹתָת

תיעשה מעצמה בגונא דשכינה, תיעשה מעצמו
דקודשא בריך הוא, بلا פרודא. שאר מאין
דבhone איה שכינה שמושא, (שםות לו) ויעש בצלאל.

ובכל אחר דשכינה תהאה איה עטרה
דעמדוּא דאמצעיתא, כד נטילתמן
בינה, דאיו עלמא דאתה, ודאי לית ידיעה לבר
נש. בקודשא בריך הוא, ולא בכל מדות דיליה,
עד הייעול בהאי תרעא, דאתמר עלה (תהלים קיח) זה
השער ליי.

באות ל', דאייה יי (י), איה כלילא מבל
ספירה, ומכל אתון דשמהן, מפורים
ונסתרים. איה נקודה בכל את זאת, שמושא
תחות בעלה.iae ואיה עטרה על רישיה, מפטרא
דיליה דעתמי. בגון סגול נקודה תחות ירכיו

לשון הקידש

הפרה לאדם בקדוש-ברוך-הוא ולא
בכל מהותיו, עד שיבנים לשער הזה,
שנאמר עליו (תהלים קיח) זה השער לה.
באות ל', שהוא יי (י) היא כלילא מבל
ספרה ומכל האותיות של השמות,
מפרשים ונסתרים. היא נקודה בכל אות
ואות, שמושת תחת בעלה. והיא עטרה
על ראשו, מחד שלה של הטעמים,
במו סגול נקודה תחת ברבי הפללה,

אחר שזה התפונ לטוב, שלא לעשות
קבוץ ופרוד, (שםות כה) תיעשה המנורה,
תעשה מעצמה במו השכינה, תעשה
מעצמו של הקדוש ברוך הוא בלי פרוד.
שאר הכלים שביהם היא שכינה שמושא,
(שם לו) ויעש בצלאל.

ובכל מקום ששכינה תחתונה, היא
עטרה של העמוד האמצעי, בשגטלה
מבינה, שהיא העולם הבא, ודאי אין